

sledným nedostavováním se před čestnou radu mohl řízení soustavně mařiti. Tento výrok napadá stížnost, označujíc jej jako zmatečný; výtce té nelze upříti oprávněnost.

Jest zajisté maximou každého trestního řízení, aby nebylo prováděno bez obviněného, nýbrž aby tomuto poskytnuta byla možnost řízení se zúčastniti a přednésti, co ke své obhajobě uzná za potřebné. Zásadu tu uznává též speciální předpis § 19 zák. č. 185/1920, jímž byla zřízena inženýrská komora, když ustanovuje, že pracovní sekce může proti členu komory vysloviti trest, když byla vyslechla obviněného. K tomu jest zapotřebí, aby obviněný byl obeslán, t. j. aby mu bylo obeslání doručeno. Neuposlechne-li obeslání, není překážky, aby řízení proti němu konalo se v jeho nepřítomnosti, a stížnost také neuplatňuje žádné námitky proti tomu, že st-l dostal obsílku se sankcí, že řízení bude provedeno za jeho nepřítomnosti, nedostaví-li se. St-l vytýká toliko, že byl obeslán až den po skončeném řízení, což ovšem rovná se nedostatku obeslání vůbec. Nař. rozhodnutí zamítajíc výtku po této stránce již v odvolání uplatněnou, klade důraz na to, že nelze vyloučiti také řízení za nepřítomnosti obviněného. V tom lze mu přisvědčiti. Ale nař. rozhodnutí přehlíží při tom nedostatečné obeslání, jež jest předpokladem řízení konaného bez slyšení obviněného.

Z uvedeného plyne, že řízení před čestnou radou trpí vadou, která zabránila výsledku obviněného, na které on má nárok dle § 19 cit. zákona. Poněvadž žal. úřad k této vadě náležitý zřetel nevzal, a v nedostatku obeslání obviněného žádné vady řízení neshledal, odporuje jeho rozhodnutí zákonu.

Č. 6109.

Cest y. — Administrativní řízení. — Řízení před n s s - e m: * Výrok zsv-u, kterým byl odepřen souhlas se zadáním stavby silniční, vyhražený zadávacími podmínkami zsv-u, nemá povahu rozhodnutí neb opatření ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 29. listopadu 1926 č. 23.774).

V ě c: Ing. Jindřich N. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zadání stavby silnice.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřijatelná.

D ů v o d y: Osk ve V. vypsala stavbu okr. silnice rozpočtenou na 482.000 K veř. ofertním řízením. Na provedení stavby došlo 6 nabídek, z nichž nejnižší Jana Š., podnikatele ve V., zněla na slevu 42% s rozpočteného nákladu, nabídka st-lova pak na slevu 30% s téhož nákladu.

Ve schůzi dne 1. prosince 1924 usnesla se osk, aby stavba byla zadána st-li se slevou 30%. Do usnesení toho podal Jan Š. stížnost.

Zsv v Praze usnesl se ve svém sezení dne 26. března 1925 neschváliti usnesení osk, týkající se zadání stavby okr. silnice a uložiti osk-i, aby zadala stavbu na podkladě došlých ofert za podmínek výhodnějších, uvážíc všechny okolnosti, zvláště pak finanční stav okresu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Podle vypsání soutěže měla býti stavba silnice zadána podle projektu a všeobecných a zvláštních stavebních podmínek vyložených v okr. úřadovně. St-I — jak ze spisů zřejmo — tyto všeobecné i zvláštní podmínky na důkaz souhlasu s nimi podepsal.

Všeobecné podmínky pro zadávání a provádění silničních a mostních staveb zemí podporovaných obsahují pod II. 9 toto ustanovení: »Nabídka jest pro každého uchazeče závazná ihned podáním, pro stavebníka však teprve tehdy, když usnesení o zadání stavby vešlé v moc práva bylo schváleno zemským správním výborem«. Dle této nesporné a se spisy správními souhlasné skutkové podstaty, tvoří »všeobecné a zvláštní podmínky« součástíku smlouvy mezi zastupitelským okresem a oním z oferentů, jemuž stavba byla zadána. Upravuje se jimi smluvně právní poměr mezi stavebníkem a podnikatelem, pokud smlouva sama neobsahuje ustanovení odlišných. Podle uvedeného již odst. II. 9 všeobecných podmínek je okres zavázán přijati nabídku teprve, až pravoplatné usnesení o zadání schválí zemský správní výbor. Toto schválení nezakládá se na zákoně, nýbrž na smluvní vůli stran. Je to skutečnost, na níž závisí vznik smluvního závazku okresu. (§§ 897, 696 o. z. o.)

Zsv jednal tedy nař. usnesením toliko na základě smluvní vůle stran, a nikoli u výkonu moci úřední. Zejména nerozhodoval jako vyšší stolice o stížnosti Jana Š., nezrušil ani nezměnil usnesení osk, do něhož tato stížnost byla podána. Nejednal také u výkonu moci dozorčí, k čemuž by ostatně v daném případě ani nebyl povolán, neboť schválení zadání stavby silnice okresní nelze subsumovati pod ustanovení §§ 54, 55, 56 a 76 zák. o okr. zastupitelstvech, která o této moci dohlédací jednají. Rovněž nelze dozorčí moc zsv-u vyvozovati ze zákona o technicko-hospodářské správě veř. silnic neerárních z 31. května 1866 č. 41 z. z. česk., který poskytuje pouze právo technické kontroly a kolaudace silnic jím subvencovaných, ponechávaje jinak příslušné dispoice okr. zastupitelstvu v jeho vlastním oboru působnosti (srv. zejména §§ 33 a 34 cit. zák.).

Nevyplynulo-li však nař. usnesení ani z instanční ani z dozorčí pravomoci zsv-u, nýbrž zakládá-li se toliko na stipulaci obsažené v soukromoprávní smlouvě, dle kteréž je zsv-u vyhrazeno schváliti či neschváliti usnesení o zadání stavby, které v moc práva již vešlo, není možno usnesení jeho, o které jde, uznati za rozhodnutí nebo opatření správního úřadu ve smyslu § 2 zák. o ss a nemá tudíž usnesení ono povahu aktu správního před tímto soudem naříkatelného.

Č. 6110.

Stavební právo. — Administrativní řízení (Podk. Rus): O kompetenci úřední ve stavebních věcech v Užhorodě před vydáním vl. nař. č. 171/1923 a po jeho vydání.

(Nález ze dne 29. listopadu 1926 č. 24.150).

V ě c: Manó Ö. v Užhorodě proti referátu veř. prací civilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě o stavební povolení.